

El poder de decidir

Declaració de la FAO sobre biotecnologia:

En la seva declaració sobre la biotecnologia, la FAO (Organització per a l'Alimentació i l'Agricultura) manifesta:

"[...] que l'enginyeria genètica pot contribuir a elevar la producció i productivitat en l'agricultura, la silvicultura i la pesca. Pot donar lloc a majors rendiments en terres marginals de països on actualment no es poden conrear aliments suficients per alimentar les seves poblacions."

Tanmateix, la FAO reconeix també la preocupació pels riscos potencials que plantegen alguns aspectes de la biotecnologia:

"Aquests riscos poden classificar-se en dues categories fonamentals: els efectes en la salut humana i dels animals i les conseqüències ambientals. Cal actuar amb precaució per reduir els riscos de transferir toxines d'una forma de vida a una altra, de crear noves toxines o de transferir compostos al·lèrgics d'una espècie a una altra, la qual cosa podria donar lloc a reaccions al·lèrgiques imprevistes. Entre els riscos per al medi ambient, cal assenyalar la possibilitat de creuaments exteriors que podrien donar lloc, per exemple, al desenvolupament de males herbes més agressives o de parents silvestres amb més resistència a les malalties o provocar tensions ambientals, la qual cosa trastornaria l'equilibri de l'ecosistema. També es pot perdre la biodiversitat, per exemple, com a conseqüència del desplaçament de conreus tradicionals per un petit nombre de conreus modificats genèticament."

Font: FAO. Declaració de la FAO sobre biotecnologia

>> De quins perills parla la FAO?

Però hi ha altres perills vinculats a la utilització dels conreus transgènics:

A finals de març de 2001, Percy Schemseier, un agricultor canadenc, va ser demandat per l'empresa agrobiotecnològica Monsanto. Es tracta del primer agricultor acusat per una transnacional d'utilitzar "il·legalment" les seves llavors modificades genèticament.

Monsanto va trobar plantes de la seva varietat transgènica a les terres del senyor Schemseier, encara que ell sempre va sostenir que no va plantar mai aquestes llavors, sinó que el pol·len de les plantes transgèniques d'un veí havia "contaminat" els seus conreus.

Els conreus transgènics són propietat de la multinacional, laboratori, universitat, etc. que els crea. Per tant, qualsevol ús de l'esmentat conreu està sotmès a les lleis sobre patents, i a les condicions i preus establerts pel seu propietari.

La Cort Federal va resoldre en la primera demanda a favor de l'empresa i en comptes d'investigar com s'havia produït aquesta contaminació, ja que Schemseier mai no havia comprat productes de Monsanto, va determinar que la zona on hi haguessin gens de Monsanto es convertia en propietat de l'empresa.

Font: reelaborat a partir de Friends of the Earth International

>> Quins creus que poden ser els interessos de les multinacionals en l'extensió d'aquest tipus de conreus?

>> Quines conseqüències té per als agricultors la utilització d'aquesta mena de llavors?

¿Sabies que...?

El mercat de llavors transgèniques està concentrat. A finals dels anys noranta, Monsanto controlava el 80% del mercat i quatre empreses més es van repartir la resta: Aventis el 7%, Syngenta el 5%, Basf el 5% i Dupont el 3%.

Font: Friends of the Earth International

Un agricultor canadenc que utilitza OGM (Organisme Genèticament Manipulat) ha de pagar a Monsanto 105 dòlars canadencs anuals i per hectàrea, que inclouen la llicència, 40 dòlars per hectàrea, les llavors, 45 dòlars per hectàrea, i els herbicides, 20 dòlars. Quan els agricultors utilitzen les seves pròpies llavors només gasten 12 dòlars canadencs.

Font: Greenpeace Mèxic, Butlletí 262, 19 de novembre de 2002

La FAO declara:

“Actualment la investigació biotecnològica tendeix a concentrar-se en el sector privat i a orientar-se cap a l’agricultura en els països d’ingressos més alts, en els quals hi ha poder adquisitiu per als seus productes.”

Activitat:

Si aquest tipus de conreus arriba a tots els racons, a llocs on la situació dels agricultors és complicada, podem afirmar que la biotecnologia agrícola és i serà una resposta a les necessitats dels més pobres? Per què els pobles estan perdent la seva sobirania alimentària?

